

Poslovni broj: 7. K-26/11

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU
Ilica - Selska, Ilica 207

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Općinski kazneni sud u Zagrebu po sucu Marijanu Bertalanič kao sucu pojedincu, uz sudjelovanje zapisničara Jasminke Popović, u kaznenom predmetu protiv okr. Stilin Vesne zbog kaznenih djela iz čl.199 st.2 i čl.200 st.2 KZ/97, povodom privatne tužbe Željka Topić od 4.2.2011. izmjenjene podneskom od 28.4.2014., nakon održane rasprave u prisutnosti privatnog tužitelja Željka Topić uz punomoćnika odv. Janjka Grlić te okrivljene Stilin Vesne uz branitelja odv. Jadranku Sloković, dana 26. siječnja 2015.g.

presudio je

Okr. **STILIN VESNA**, kćer Milana i Ružice r. Bekavac, rođena 21.4.1954.g. u Zagrebu, iz Zagreba, Biokovske stube 4, državljanin RH, diplomirana pravica, udana, bez djece, neosuđivana,

Temeljem čl.453 toč.1 ZKP/08

OSLOBADA SE OPTUŽBE

da je:

1. dana 22. studenog 2010.g. u dopisu upućenom Vladi Republike Hrvatske, predsjednici Jadranki Kosor, koji dopis je na znanje uputila i Saboru RH (zastupnici Bianci Matković) te ministru gospodarstva, rada i poduzetništva, ministru znanosti, obrazovanja i športa, ministru uprave, ministru vanjskih poslova i europskih integracija, ministru kulture i ministru financija te Miljenku Pavlaković u HEP-u, u cilju da iznošenjem neistinitih navoda o privatnom tužitelju naškodi njegovu ugledu i časti, među ostalim navela:

- "Zbog Topićevog ignoriranja navedene problematike, književnici su financijski oštećeni jer su već najmanje 2 godine trebali dobivati naknade za posudbe svojih knjiga u javnim knjižnicama."

- "Topić Željko kupio je svoj drugi mandat ravnatelja DZIV-a, plativši cca 500.000,00 kuna MZOŠ u razdoblju od preko 2 godine (od svibnja 2007., kada je potpisan navedeni Ugovor, do srpnja 2009., kada je Primorac otišao iz Ministarstva), što spominjem, uz ostalo i u Ustavnoj tužbi br.:U-III 5023/08 koja je još u rješavanju, gdje osporavam Topićevo imenovanje za ravnatelja.....Naime, podnijela sam kandidaturu za ravnateljicu Zavoda nakon što je isti krajem 2007. potajno... ukinuo moj sektor..."

- "Topićev postupak vezano uz PJP, kojim je financijski oštetio književnike, a meni prouzročio težu povredu prava na rad, ispunjava istovremeno i elemente kaznenog djela "zloupotrebe položaja i ovlasti" i "nesavjesnog rada u službi"..."

- da je financijskim sredstvima DZIV-a plaćao "vozni park DZIV-a od 6 luksuznih automobila, uključivo i nadzornom MZOŠ, te sebi uz Audi 6 i novi luksuzni Mercedes E klase, koji je skrivao među policama u arhivi da bi prikrio rasipanje državnog novca."

- "Sam Topić godinama je dostavljao lažne podatke Ministarstvu uprave, a oni Vladi RH, o broju izvršitelja u mom Sektoru (duplo više nego što nas je radilo.)"

- "...zbog Topićevih laži, nekompetentnosti koju je kompenzirao podmićivanjem, i izostanku nadzora, vodim ovaj sramotno dugi postupak..."

- "...da sam godinama prekovremeno radila vodeći navedeni Sektor za što nikada, za razliku od Topića i drugih, nisam dobila ni tražila financijsku naknadu"

- "Sa kaznenopravnog aspekta Topićevi postupci u ovom slučaju ispunjavaju elemente kaznenih djela: nesavjesnog rada u službi, zlouporabe položaja i ovlasti, zlostavljanja u obavljanju službe, diskriminacije, povrede prava na rad i drugih prava iz rada i davanja mita..."

- "Da su nadzorna tijela učinila dužni nadzor nad Zavodom tj. Topićem i kazneno ga procesuirala, Topić bi već bio smijenjen početkom 2008. Najavljena rekonstrukcija Vlade RH podrazumijeva i Topićevu smjenu, jer obznanjivanje ovoga u javnosti zasigurno bi štetilo Vladi RH."

a što je sve naškodilo časti i ugledu privatnog tužitelja,

d a k l e, na opisani način za drugoga iznijela nešto neistinito što može škoditi njegovoj časti čime je kleveta postala pristupačnom većem broju osoba,

2. dana 22. studenog 2010.g. u dopisu upućenom Vladi Republike Hrvatske, predsjednici Jadranki Kosor, koji dopis je na znanje uputila i Saboru RH (zastupnici Bianci Matković) te ministru gospodarstva, rada i poduzetništva, ministru znanosti, obrazovanja i športa, ministru uprave, ministru vanjskih poslova i europskih integracija, ministru kulture i ministru financija te Miljenku Pavlaković u HEP-u, u cilju da omalovaži i uvrijedi privatnog tužitelja, među ostalim navela:

- "Prilikom posljednjeg razgovora sa Topićem (travanj 2008) na moj upit što će biti sa PJP (zbog mog razrješenja),...,Topić je odgovorio da je to moja osobna stvar. To naprosto ne može biti moja osobna stvar i takva reakcija je posve nekompetentna, što ne iznenađuje, zbog činjenice da je isti kompletno školovanje imao u drugoj državi (ekonomista iz Bosne) te da nije polagao stručni državni ispit u Hrvatskoj.", čime je uvrijedila privatnog tužitelja,

d a k l e, na opisani način drugog uvrijedila zbog čega je uvreda postala pristupačnom većem broju osoba,

pa da je time djelom pod točkom 1. počinila kazneno djelo protiv časti i ugleda - klevetom - opisano i kažnjivo po čl.200 st.2 KZ/97, a djelom pod točkom 2. kazneno djelo protiv časti i ugleda - uvredom - opisano i kažnjivo po čl.199 st.2 KZ/97, sve uz primjenu čl.60 st.1 KZ/97.

Temeljem čl.149 st.3 ZKP/08 privatni tužitelj se obvezuje naknaditi troškove kaznenog postupka iz čl.145 st.2 toč.1-6 ZKP/08, nužne izdatke okrivljenika te nužne izdatke i nagradu njegova branitelja.

Obrazloženje

Privatni tužitelj Željko Topić je uvodno označenom privatnom tužbom optužio okr. Stilin Vesnu da je počinila kaznena djela činjenično i pravno opisana u izreci.

Okrivljenoj je stavljeno na teret da je počinila kazneno djelo klevete i kazneno djelo uvrede dana 22.11.2010.g., dakle prije stupanja na snagu novog KZ/11. Budući da je danom stupanja na snagu novog KZ/11 prestao važiti stari KZ/97, ovaj sud je sukladno čl.3 st.3 KZ/11 ispitao postojanje pravnog kontinuiteta ukinutog kaznenog djela klevete iz čl.200 st.2 KZ/97 i kaznenog djela uvrede iz čl.199 st.2 KZ/97, s odgovarajućim kaznenim djelima u novom KZ/11, te utvrdio da u konkretnom slučaju postoji pravni kontinuitet između ukinutog kaznenog djela klevete iz čl.200 st.2 KZ/97 i novog kaznenog djela sramoćenja iz čl.148 st.2 KZ/11, te kaznenog djela uvrede iz čl.199 st.2 KZ/97 i kaznenog djela uvrede iz čl.147 st.2 KZ/11. Naime, činjenični opis djela koja su okrivljenoj stavljena na teret se može podvesti pod zakonski opis kaznenih djela iz čl.147 st.2 i čl. 148 st.2 KZ/11.

Pozvana da se očituje o osnovanosti privatne tužbe, okrivljena je izjavila da se ne smatra krivom za djela koja su joj stavljena na teret.

U dokaznom postupku je ispitana okrivljena te svjedoci Željko Topić (list 221), ružica Cindori (list 230), Jadranka Oklobdžija (list 234) i Darinka Vedrina (list 235), pročitani su dopis Vesne Stilin od 22.11.2010. (listovi 5-13), Ugovor o poslovnom najmu od 29.6.2007. (list 128a), obavijest o isteku Ugovora o poslovnom najmu od 14.5.2010. (list 128), dopis Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 9.7.2007. s prilogom (listovi 147-147a), pregled isplata zaposlenicima Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo za 2007.g. (list 169), zapisnik o obavljenom proračunskom nadzoru u Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo od 15.1.2008. (listovi 170-181), Odobrenje primatelju leasinga za davanje objekta leasinga na korištenje od 16.5.2007. (list 199), Ugovori o privremenom korištenju službenog vozila od 17.5.2007. i 17.5.2008. (listovi 201,202), popis automobila u vlasništvu DZVI-a i prema ugovorima o najmu (listovi 203,204), dopis Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 8.4.2008. (list 301), rješenje Vlade RH od 10.4.2008. (list 301a), dopis Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 19.2.2008. (list 302), Uredba o unutarnjem ustrojstvu Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo od 6.3.2008. (list 308).

Okrivljena **Stilin Vesna** je u svojoj obrani (list 309) navela da inkriminirani dopis nije napisala u cilju klevetanja privatnog tužitelja, kako joj je stavljeno na teret, već u svrhu zaštite javnog interesa, interesa književnika i svog osobnog interesa vezanog uz prestanak radnog odnosa u Državnom zavodu za intelektualno vlasništvo (DZIV). Sve navode iz dopisa potkrijepila je priložima i dokazima. Po njenom mišljenju, nadležna tijela ovlaštena za provođenje upravnog nadzora nisu odradila svoj posao u vezi inkriminiranih navoda kojise odnose na privatnog tužitelja. Rješenjem Vlade RH 2008.g. je razrješena funkcije pomoćnice ravnatelja DZIV-a. Od tadašnjih 5 ravnatelja DZIV-a, jedino je ona razrješena. Formalni razlog i osnov njenog razrješenja je bilo ukidanje Sektora za autorsko i srodna prava u okviru DZIV-a na čelu kojeg je bila ona kao pomoćnica ravnatelja. Taj Sektor je ukinut izmjenom Uredbe o unutarnjem ustrojstvu DZIV-a, koju je formalno donijela Vlada RH na prijedlog privatnog tužitelja kao tadašnjeg ravnatelja DZIV-a. Međutim, privatni tužitelj kao tadašnji

ravnatelj DZIV-a u postupku izmjene navedene Uredbe nije ispoštovao propisanu proceduru, što je u svom iskazu potvrdila svjedokinja Jadranka Oklobdžija. Privatni tužitelj je to učinio isključivo s namjerom da se riješi nje kao svoje pomoćnice. Nakon što je primila rješenje o razrješenju, saznala je da je privatni tužitelj još ranije uputio dopis tadašnjem predsjedniku Vlade RH Ivi Sanaderu, u kojem je iznio grube neistine u vezi njenog obnašanja funkcije pomoćnice ravnatelja DZIV-a. Nakon što je razrješena funkcije pomoćnice, još godinudana je primala propisanu naknadu, nakon čega je završila na Zavodu za zapošljavanje, na kojem je još i danas. Po njenom mišljenju, razrješenje s funkcije pomoćnice nije mogao biti osnov za prestanak njenog radnog odnosa u DZIV-u, budući da je u trenutku razrješenja bila u radnopravnom statusu državnog službenika, a ne državnog dužnosnika. U vezi toga je pokrenula upravni spor pred Upravnim sudom RH, ali je njena tužba odbijena. Potom je pokrenula postupak pred Europskim sudom za ljudska prava u Strasbourgu, koji još nije okončan. Napomenula je kako nadležna tijela još uvijek nisu odlučila o njenom prijedlogu za oglašavanje ništavim navedenog rješenja Vlade RH o njenom razrješenju. Što se tiče točke 2. privatne tužbe, nije joj bila namjera uvrijediti privatnog tužitelja, već ukazati na njegovu nekompetentnost obzirom na činjenicu da je po struci ekonomist, a ne pravnik ili inženjer, kao što su ravnatelji zavoda za intelektualno vlasništvo u drugim državama. Naime, DZIV se bavi specifičnim upravnim postupkom. Okrivljena nije željela odgovarati na pitanja privatnog tužitelja.

Privatni tužitelj **Željko Topić** je u svom iskazu (list 221) naveo da je od 2004. do 2012.g. obnašao funkciju ravnatelja DZIV-a. Okrivljena je u DZIV-u radila do 1998.g., kada je dobila otkaz u državnoj službi. 2004.g. Vlada RH ju je imenovala za pomoćnicu ravnatelja DZIV-a, koju funkciju je obnašala do 2008.g. kada ju je Vlada RH razriješila te funkcije silom isteka mandata. On je i prije toga predlagao Vladi RH njeno razrješenje, budući da je kao ravnatelj bio nezadovoljan njenim obnašanjem funkcije pomoćnice. Okrivljena protiv njega vodi sustavnu kampanju od 2008.g. pa sve do danas. Očekivao je da će ta njena neosnovana klevetanja prestati podnošenjem predmetne privatne tužbe, ali se takvo njeno postupanje nastavilo i nakon toga, a traje još i danas. Inače, on je od 2012.g. potpredsjednik Europske patentne organizacije. Okrivljena ga je nastavila klevetati i prema toj međunarodnoj organizaciji. Naistinita je njena tvrdnja iz inkriminiranog dopisa da je on kao ravnatelj DZIV-a ignorirao problematiku javne posudbe te da su zbog toga hrvatski književnici bili financijski oštećeni u pogledu naknade za posudbu svojih knjiga u javnim knjižnicama. Naime, Zakonom o autorskim pravima definirane su ovlasti DZIV-a u pogledu kolektivnog ostvarivanja autorskih prava. Konkretno, DZIV u upravnom postupku izdaje rješenje kojim društvima nositelja autorskih prava odobrava kolektivno ostvarivanje istih te redovito vrši inspekcijsko nadzor rada tih društava. U konkretnom slučaju ulogu posrednika između nositelja autorskih prava i korisnika istih vrši Ministarstvo kulture, a ne DZIV. Sve navedene činjenice su bile dobro poznate okrivljenoj kada je iznosila navedenu neistinitu tvrdnju. Nadalje, neistinita je tvrdnja okrivljene da je on svoj drugi mandat ravnatelja DZIV-a platio 500.000,00 kuna. Takva njena tvrdnja, osim što je apsolutno neutemeljena, je i apsurdna obzirom na činjenicu da je on u četiri navrata imenovan za ravnatelja DZIV-a, i to od strane tri različita predsjednika Vlade RH. U vezi te tvrdnje okrivljena je protiv njega podnijela i kaznenu prijavu, koja je odbačena kao neosnovana. Neistinita je tvrdnja okrivljene da joj je on kao ravnatelj DZIV-a prouzročio težu povredu prava na rad. Naime, ista je odlukom Vlade RH razrješena funkcije pomoćnice ravnatelja DZIV-a, ali ne na njegov prijedlog već slijedom stavljanja svog mandata na raspolaganje obzirom na promjenu vlasti, nakon čega nije ponovno imenovana na tu funkciju. I on je kao ravnatelj dobio rješenje o razrješenju, nakon čega ga je Vlada RH ponovno imenovala na tu funkciju. Nakon što je dobio novi mandat ravnatelja, on Vladi RH nije predložio ponovno imenovanje okrivljene na

funkciju pomoćnice. Njen radnopravni status je bio reguliran Zakonom o državnim dužnosnicima, a ne Zakonom o državnim službenicima i namještenicima. Neistinita je njena tvrdnja da je on kao ravnatelj DZIV-a potajno ukinuo njen sektor. Promjena ustrojstva tijela vlasti je u ingerenciji Vlade RH, što je u konkretnom slučaju učinjeno promjenom Uredbe o ustrojstvu DZIV-a. Što se tiče njenih tvrdnji u vezi službenih automobila, DZIV nije nikada imao na raspolaganju više od 3 službena automobila. Stupanjem na funkciju ravnatelja, zatekao je 3 službena automobila koji su knjigovodstveno već bili otpisani. Obzirom na tu okolnost, on je u propisanoj proceduri, koja podrazumijeva prethodnu suglasnost Ministarstva financija, odobrio nabavku na leasing 3 nova službena automobila. Što se tiče navodnog skrivanja službenog automobila marke "Mercedes" u arhivi DZIV-a, to vozilo je bilo parkirano u garažnom prostoru na kojem su ugradili garažna vrata s jasno istaknutom oznakom "službena garaža". To vozilo je bilo u svakodnevnoj uporabi od strane službenika DZIV-a, pa prema tome nije bilo skriveno kako to tvrdi okrivljena. Osim toga, vozilo je u tom prostoru parkirao službeni vozač, a ne on osobno. Neistinita je tvrdnja okrivljene da je on kao ravnatelj DZIV-a dostavljao Ministarstvu uprave lažne podatke o broju izvršitelja u DZIV-u. Te podatke je redovito slala kadrovska služba DZIV-a na osnovu izdanih rješenja o rasporedu na radna mjesta. Neistinita je tvrdnja okrivljene da je on kao ravnatelj DZIV-a primao naknade za prekovremeni rad. Jedina naknada koju je primao je naknada za člana ili predsjednika ispitne komisije za patentne zastupnike, koja ne ide na teret državnog proračuna budući da troškove ispitne komisije snose kandidati koji polažu ispit. On je kao ravnatelj DZIV-a potpisao s Ministarstvom znanosti i obrazovanja ugovor temeljem kojeg je DZIV jedno svoje službeno vozilo marke "Audi A6" ustupilo na privremeno korištenje tom Ministarstvu, budući da se u Ministarstvu ukazala potreba za takvim vozilom. Ministarstvo je privremeno koristilo to vozilo 2 godine, za koje vrijeme je DZIV plaćao rate leasinga za isto. Pretpostavlja da je to vozilo koristio tadašnji ministar Dragan Primorac. U nalazu Ministarstva znanosti povodom izvršenog nadzora u DZIV-u izrijeком je bilo navedeno da je posudba tog vozila bila izvršena uz sve potrebne suglasnosti. Koliko je njemu poznato, i inače je bila praksa da se unutar državnih tijela vrši raspored službenih vozila prema trenutačnim potrebama. Što se tiče službenog vozila marke "Mercedes", isto je bilo nabavljeno na leasing. Nakon što je istekao ugovor o leasingu, leasing kuća je pozvala DZIV da vrati vozilo ili da ga otkupi. Prema tadašnjoj odluci Vlade RH državna tijela, pa prema tome i DZIV, nisu smjela kupovati automobile. On je zatražio dopuštenje da DZIV otkupi taj "Mercedesa" jer je smatrao da bi to bila povoljna kupnja, ali ga nije dobio. DZIV je vratio to vozilo leasing kući, nakon čega je on kao privatna osoba isto otkupio od leasing kuće po cijeni od 75.000,00 kuna, koliko je za njega tražila leasing kuća. U trenutku kupnje vozilo je bilo staro 3 godine, a prešlo je oko 60.000 km.

Analizirajući navedeni iskaz privatnog tužitelja, ovaj sud ga nije prihvatio kao istinit u dijelu u kojem je naveo da je privatna tužiteljica razrješena dužnosti pomoćnice ravnatelja DZIV-a silom isteka mandata. Naime, takav njegov iskaz je u suprotnosti s obrazloženjem rješenja o njenom razrješenju (list 301a), u kojem je navedeno da se ista razrješuje povodom prijedloga ravnatelja DZIV-a, te u suprotnosti s uvjerenjem koje je potpisao sam privatni tužitelj (list 303), u kojem je navedeno da je privatna tužiteljica obnašala dužnost pomoćnice ravnatelja DZIV-a na neodređeno vrijeme.

Svjedok **Jadranka Oklobdžija** je u svom iskazu (list 234) navela da je radila kao upravni pravnik u DZIV-u od 1994. do 2012.g. Sada je u mirovini. Te 2008.g. je bila sindikalna povjerenica u DZVI-u. Sjeća se da je u to vrijeme bilo mijenjano unutarnje ustrojstvo DZIV-a putem Uredbe o unutarnjem ustrojstvu. Prema članku 79. važećeg Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, privatni tužitelj je kao tadašnji

ravnatelj DZIV-a bio dužan izvjestiti sindikat o namjeravanim promjenama ustrojstva. Međutim, u konkretnom slučaju to nije učinio, iako se radilo o značajnim promjenama u ustrojstvu DZIV-a. Primjerice, ukinut je kompletni Sektor za autorska i druga srodna prava, u kojem su radili okrivljena i još jedna službenica. Okrivljenu inače pozna dugi niz godina, te za nju može reći da je savjesno obavljala svoj posao u DZIV-u, da je ostajala na poslu i nakon radnog vremena, da je jednom rječju bila u potpunosti posvećena svom poslu. Poznato joj je da privatni tužitelj kao ravnatelj nije pozivao okrivljenu na kolegije. Također joj je poznato da je DZIV u jednom trenutku imao 6 službenih automobila, a kasnije se njihov broj smanjio na 3. Jedan od tih službenih automobila je bio marke "Mercedes", koji ona inače nije nikada vidjela. Poznato joj je da je jedan njihov službeni automobil marke "Audi A6" koristio tadašnji ministar znanosti Dragan Primorac. U to vrijeme je DZIV imao arhivu u garažnom prostoru. Ona osobno nije nikada zalazila u taj prostor arhive.

Analizirajući navedeni iskaz svjedoka Jadranke Oklobdžija, ovaj sud ga je u cijelosti prihvatio kao istinit, ne nalazeći razloga za sumnju u njegovu istinitost.

Svjedok **Darinka Vedrina** je u svom iskazu (list 235) navela da je radila kao diplomirana pravica u DZIV-u od 1993. do 2008.g., kada je nakon reorganizacije prešla raditi u Ministarstvo gospodarstva. Sjeća se da je tada Uredbom izmjenjeno unutarnje ustrojstvo DZIV-a, a da o tome prethodno nije bio obaviješten sindikat. Rezultat te reorganizacije je bilo ukidanje Sektora za autorska i srodna prava. U tom Sektoru je osim okrivljene radila još jedna službenica. Za okrivljenu kao bivšu kolegicu na poslu, s kojom je bila u jako dobrim odnosima, može reći da je ista svoje poslove obavljala na višoj razini od onoga što se inače očekuje od jednog državnog službenika. Često je znala ostajati na poslu i nakon radnog vremena. Sjeća se da je u to vrijeme jedan od službenih automobila DZIV-a bio marke "Mercedes". Isti je vidjela parkiran u priručnoj arhivi DZIV-a, iako je bilo mjesta za njegovo parkiranje u garažnom prostoru za službene automobile DZIV-a.

Analizirajući navedeni iskaz svjedoka Darinke Vedrina, ovaj sud ga je u cijelosti prihvatio kao istinit, ne nalazeći razloga za sumnju u njegovu istinitost.

Iz iskaza svjedoka **Ružice Cindori** (list 230) proizlazi da ista nema relevantnih saznanja u vezi predmeta ovog postupka, pa ga ovaj sud nije posebno niti analizirao.

U odnosu na djelo pod točkom 1.

Pod točkom 1. privatne tužbe okrivljenoj je stavljeno na teret da su inkriminirani navodi iz dopisa koji je uputila na adrese više državnih tijela (listovi 5-12) neistiniti, te da je takve neistinite navode iznijela u cilju da naškodi časti i ugledu privatnog tužitelja, pa da je time ostvarila zakonska obilježja kaznenog djela klevete iz čl.200 st.2 KZ/97.

Nesporno je da je okrivljena sastavila inkriminirani dopis, da ga je uputila na adrese više državnih tijela, te da isti sadrži inkriminirane navode o privatnom tužitelju.

Prije svega valja napomenuti da predmet klevetničke izjave može biti samo činjenična tvrdnja (ljudska radnja, konkretni događaj, objektivno stanje, svojstvo, osobina ili odnos) čija se istinitost može objektivno utvrditi za sve ljude suglasno. Prema tome, predmet klevetničke izjave ne može biti vrijednosni sud, subjektivna ocjena, zaključak ili mišljenje o drugome.

Na osnovu rezultata provedenog dokaznog postupka ovaj sud je utvrdio da su neki od inkriminiranih navoda istiniti pa kao takvi ne mogu predstavljati klevetnički sadržaj, za neke navode je utvrdio da je okrivljena imala opravdani razlog povjerovati u njihovu istinitost, za neke navode je ocijeni da nisu činjenične tvrdnje pa kao takvi također ne mogu predstavljati klevetnički sadržaj, dok je za neke navode utvrdio da predstavljaju klevetnički sadržaj, ali su iznijeti u obrani nekog prava i zaštiti opravdanih interesa, a njihovo iznošenje nije imalo za cilj samo naškoditi časti i ugledu privatnog tužitelja. Takva utvrđenja i ocjene će za svaki pojedini inkriminirani navod biti detaljno obrazloženi u daljnjem tekstu.

"Zbog Topićevog ignoriranja navedene problematike, književnici su financijski oštećeni jer su već najmanje 2 godine trebali dobivati naknade za posudbe svojih knjiga u javnim knjižnicama."

Iz cjelokupnog sadržaja inkriminiranog dopisa (listovi 5-12) proizlazi da se citiranim navodom privatnom tužitelju kao ravnatelju DZIV-a inputira ignoriranje (zanemarivanje) problematike prava javne posudbe, zbog čega su književnici kao nositelji tog prava financijski oštećeni. Po ocjeni ovog suda, navod da je privatni tužitelj ignorirao (zanemarivao) problematiku prava javne posudbe nije činjenična tvrdnja čija se istinitost može objektivno utvrditi, već izražava mišljenje i kritičku ocjenu okrivljenice o tome kako je privatni tužitelj obnašao funkciju ravnatelja DZIV-a. Pri tome valja napomenuti da je okrivljena takvo svoje mišljenje i ocjenu obrazložila u inkriminiranom dopisu (listovi 8,9). Pitanje da li netko nešto ignorira (zanemaruje) nije niti može biti predmet objektivnog utvrđivanja, budući da ovisi o subjektivnoj prosudbi svakog pojedinca.

"Topić Željko kupio je svoj drugi mandat ravnatelja DZIV-a, plativši cca 500.000,00 kuna MZOŠ u razdoblju od preko 2 godine (od svibnja 2007., kada je potpisan navedeni Ugovor, do srpnja 2009., kada je Primorac otišao iz Ministarstva), što spominjem, uz ostalo i u Ustavnoj tužbi br.:U-III 5023/08 koja je još u rješavanju, gdje osporavam Topićevo imenovanje za ravnatelja. Naime, podnijela sam kandidaturu za ravnateljicu Zavoda nakon što je isti krajem 2007. potajno, ne poštivajući zakonom predviđenu, unutarnju proceduru donošenja Uredbe ukinuo moj Sektor..."

Rješenjem Vlade RH od 19.3.2008.g. (list 105) privatni tužitelj je ponovno imenovan ravnateljem DZIV-a. Dana 7.5.2007.g. privatni tužitelj kao ravnatelj DZIV-a je za službene potrebe DZIV-a na leasing nabavio luksuzni automobil marke "AUDI A6", vrijedan 80.063,93 eura (list 140). Odmah po nabavci, dana 17.5.2007.g. privatni tužitelj kao ravnatelj DZIV-a je isti automobil ustupio na korištenje Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa (listovi 201,202), dok je rate leasinga plaćao DZIV. S tim u vezi se nameće logično pitanje za čije potrebe je zapravo privatni tužitelj nabavio navedeni automobil. Uzevši u obzir i činjenicu da je navedeni automobil koristio tadašnji ministar znanosti, obrazovanja i športa Dragan Primorac, po položaju i član Vlade RH, okrivljena je imala opravdani razlog za zaključiti da je privatni tužitelj takvim postupkom, figurativno rečeno, "kupio" svoj drugi mandat ravnatelja DZIV-a.

Analizirajući ga u kontekstu cjelokupnog sadržaja inkriminiranog dopisa u kojem je iznijet, navod da je privatni tužitelj "...potajno, ne poštivajući zakonom predviđenu, unutarnju proceduru donošenja Uredbe ukinuo moj Sektor..." po ocjeni ovog suda nije činjenična tvrdnja, već izražava mišljenje i kritičku ocjenu okrivljene o tome kako je privatni tužitelj obnašao funkciju ravnatelja DZIV-a. Pri tome valja napomenuti da je okrivljena takvo svoje mišljenje i ocjenu detaljno obrazložila u inkriminiranom dopisu (list 8).

"Topićev postupak vezano uz PJP, kojim je financijski ošteti književnike, a meni prouzročio težu povredu prava na rad, ispunjava istovremeno i elemente kaznenog djela zloupotrebe položaja i ovlasti i nesavjesnog rada u službi..."

Analizirajući ga u kontekstu cjelokupnog sadržaja inkriminiranog dopisa u kojem je iznijet, citirani navod po ocjeni ovog suda ne sadrži činjenične tvrdnje, već izražava mišljenje i kritičku ocjenu okrivljenice o tome kako je privatni tužitelj obnašao funkciju ravnatelja DZIV-a, koje je u inkriminiranom dopisu i detaljno obrazložila (list 7).

"...plaćajući istovremeno vozni park DZIV-a od 6 luksuznih automobila, uključivo i nadzornom MZOŠ, te sebi uz Audi 6 i novi luksuzni Mercedes E klase, koji je skrivao među policama u arhivi, da bi prikrrio rasipanje državnog novca."

Iz popisa automobila u vlasništvu DZVI-a i prema ugovorima o najmu, koji prileži na listovima 203 i 204 spisa, proizlazi da je DZIV u vremenskom razdoblju od 1.12.2003.-31.12.2009. raspolagao sa sveukupno 6 osobnih automobila za službene potrebe, i to: "Audi A6 3,0 TDI QUATTRO", Audi A6 2,8 QUATTRO", "Audi A4 2,0", "Mercedes E 280 CDI", "Škoda OCTAVIA 1,9 TDI" i "Škoda OCTAVIA COMBI 1,9 TDI". Prema tome, inkriminiranim navodom okrivljena nije iznijela ništa neistinito u vezi tih automobila.

Iz iskaza tadašnje zaposlenice DZIV-a Jadranke Oklobdžija proizlazi da ista kao tadašnja zaposlenica u DZIV-u nije nikada vidjela službeni automobil marke "Mercedes". Iz iskaza tadašnje zaposlenice DZIV-a Darinke Vedrina, koja je između ostalog radila i na poslovima arhiviranja, proizlazi da je službeni automobil marke "Mercedes" jedno vrijeme vidjela parkiranog u prostoriji priručne arhive DZIV-a, iako je bilo mjesta za njegovo parkiranje u garažnom prostoru za službene automobile DZIV-a. Na listu 123 spisa prileži fotografija službenog automobila DZIV-a marke "Mercedes E klase" parkiran u prostoriji pored polica za arhivu. Uzevši u obzir sve navedeno, okrivljena je imala opravdani razlog za zaključiti da je navedeni službeni automobil marke "Mercedes E klase" skrivan među policama u arhivi.

"Sam Topić godinama je dostavljao lažne podatke Ministarstvu uprave, a oni Vladi RH, o broju izvršitelja u mom Sektoru (duplo više nego što nas je radilo.)"

Iz iskaza tadašnje zaposlenice DZIV-a Darinke Vedrina proizlazi da su do 2008.g. u Sektoru za autorsko i srodna prava radili okrivljena i još jedna zaposlenica. Iz dopisa DZIV-a od 9.7.2007. i priloženog plana prijama u državnu (listovi 147-147a) proizlazi da je DZIV dostavio Ministarstvu uprave neistiniti podatak o tome da je Sektor za autorsko i srodna prava popunjen s 4 izvršitelja, dok je stvarno bio popunjen s 2 izvršitelja. Navedeni dopis je potpisao privatni tužitelj kao ravnatelj DZIV-a, slijedom čega se njegov iskaz u kojem je naveo da je te podatke Ministarstvu uprave poslala kadrovska služba DZIV-a ukazuje kao neistinit. Prema tome, inkriminiranim navodom okrivljena nije iznijela ništa neistinito u vezi dostave podataka Ministarstvu uprave.

"...zbog Topićevih laži, nekompetentnosti koju je kompenzirao podmićivanjem, i izostanku nadzora, vodim ovaj sramotno dugi postupak..."

Iz sadržaja inkriminiranog dopisa (list 7) proizlazi da se navod "Topićeve laži" odnosi na navode iz prijedloga privatnog tužitelja kao ravnatelja DZIV-a za razrješenje okrivljene s dužnosti pomoćnice ravnatelja od 19.2.2008., a koji prileži na listu 302 spisa. U

predmetnom postupku okrivljena nije dokazala da su u tom prijedlogu iznijete laži, slijedom čega inkriminirani navod "Topičeve laži" predstavlja klevetnički sadržaj. Međutim, prema čl.203 KZ/97 nema kaznenog djela klevete kad se radi o klevetničkom sadržaju koji je ostvaren u obrani nekog prava ili zaštiti opravdanih interesa, osim ako iz načina izražavanja i drugih okolnosti jasno proizlazi da se radi o ponašanju koje je imalo cilj samo škoditi nečijoj časti ili ugledu. Iz obrazloženja rješenja Vlade RH o razrješenju okrivljene dužnosti pomoćnice ravnatelja DZIV-a od 10.4.2008., a koje prileži na listu 301a spisa, proizlazi da je jedan od razloga za razrješenje bio i navedeni prijedlog privatnog tužitelja. U vezi navoda iz navedenog prijedloga privatnog tužitelja, okrivljena je protiv istog podnijela privatnu tužbu zbog kaznenog djela klevete (list 40). Prema tome, okrivljena je inkriminirani navod "Topičeve laži" očito iznijela u obrani svoje časti i ugleda te prava iz radnog odnosa, a iz cjelokupnog sadržaja inkriminiranog dopisa te okolnosti pod kojima je isti nastao ne proizlazi da joj je cilj bio isključivo naškoditi ugledu i časti privatnog tužitelja.

Inkriminirani navod "Topičeva nekompetentnost" po ocjeni ovog suda nije činjenična tvrdnja čija se istinitost može objektivno utvrditi, pa prema tome ne može niti predstavljati klevetnički sadržaj. Radi se mišljenju i vrijednosnom sudu okrivljene o tome kako je privatni tužitelj obnašao funkciju ravnatelja DZIV-a. Pri tome valja napomenuti da je okrivljena takvo svoje mišljenje i ocjenu obrazložila u inkriminiranom dopisu (listovi 8,9). Pitanje da li je netko kompetentan nije niti može biti predmet objektivnog utvrđivanja, budući da ovisi o subjektivnoj prosudbi svakog pojedinca.

Rješenjem Vlade RH od 19.3.2008.g. (list 105) privatni tužitelj je ponovno imenovan ravnateljem DZIV-a. Dana 7.5.2007.g. privatni tužitelj kao ravnatelj DZIV-a je za službene potrebe DZIV-a na leasing nabavio luksuzni automobil marke "AUDI A6", vrijedan 80.063,93 eura (list 140). Odmah po nabavci, dana 17.5.2007.g. privatni tužitelj kao ravnatelj DZIV-a je isti automobil ustupio na korištenje Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa (listovi 201,202), dok je rate leasinga plaćao DZIV. S tim u vezi se nameće logično pitanje za čije potrebe je zapravo privatni tužitelj nabavio navedeni automobil. Uzevši u obzir i činjenicu da je navedeni automobil koristio tadašnji ministar znanosti, obrazovanja i športa Dragan Primorac, po položaju i član Vlade RH, okrivljena je imala opravdani razlog za zaključiti da je privatni tužitelj, figurativno rečeno, "podmićivanjem" došao do svog drugog mandat ravnatelja DZIV-a.

"...da sam godinama prekovremeno radila vodeći navedeni Sektor za što nikada, za razliku od Topića i drugih, nisam dobila ni tražila financijsku naknadu"

Citiranim navodom okrivljena tvrdi da je privatni tužitelj dobivao financijsku naknadu za prekovremeni rad. S tim u vezi valja ukazati na pregled isplata zaposlenicima Državnog zavoda za intelektualno vlasništvo za 2007.g. (list 169) iz kojeg proizlazi da je privatnom tužitelju na ime članstva u ispitnoj komisiji za provedbu stručnih ispita isplaćena naknada u sveukupnom bruto iznosu od 119.769,51 kuna. Budući da su se stručni ispiti morali održavati izvan radnog vremena zaposlenika DZIV-a, naknada za članstvo u ispitnoj komisiji se u izvjesnom smislu može smatrati kao oblik naknade za prekovremeni rad. Prema tome, inkriminiranim navodom okrivljena nije iznijela ništa neistinito u vezi tih naknada.

"Sa kaznenopravnog aspekta Topičevi postupci u ovom slučaju ispunjavaju elemente kaznenih djela: nesavjesnog rada u službi, zlouporabe položaja i ovlasti, zlostavljanja u obavljanju službe, diskriminacije, povrede prava na rad i drugih prava iz rada i davanja mita..."

U inkriminiranom dopisu okrivljena je navela čitav niz navodnih nepravilnosti i propusta privatnog tužitelja u obnašanju funkcije ravnatelja DZIV-a, za koje u inkriminiranom navodu zaključuje da ispunjavaju elemente više kaznenih djela. Prema tome, ne radi se o činjeničnoj tvrdnji da je privatni tužitelj počinio kazneno djelo, već o izraženom mišljenju da je počinio kazneno djelo, a takvo svoje mišljenje je i obrazložila u inkriminiranom dopisu.

"Da su nadzorna tijela učinila dužni nadzor nad Zavodom tj. Topićem i kazneno ga procesuirala, Topić bi već bio smijenjen početkom 2008. Najavljena rekonstrukcija Vlade RH podrazumijeva i Topićevu smjenu, jer obznanjivanje ovoga u javnosti zasigurno bi štetilo Vladi RH."

Citirani navodi ne sadrže nikakve činjenične tvrdnje, već pretpostavke i spekulacije, koje kao takve ne mogu predstavljati klevetnički sadržaj.

U odnosu na djelo pod točkom 2.

Pod točkom 2. privatne tužbe okrivljenoj je stavljeno na teret da je inkriminiranim navodom uvrijedila privatnog tužitelja i time ostvarila zakonska obilježja kaznenog djela uvrede iz čl.199 st.2 KZ/97.

Inkriminirani navod da je privatni tužitelj nekompetentan "...zbog činjenice da je kompletan školovanje imao u drugoj državi (ekonomista iz Bosne), po ocjeni ovog suda predstavlja uvredljiv sadržaj. Njime se privatnom tužitelju predbacuje nekompetentnost samo zbog činjenice da je "ekonomista iz Bosne", što nedvojbeno predstavlja omalovažavanje личности privatnog tužitelja. Međutim, prema čl.203 KZ/97 nema kaznenog djela uvrede kad se radi o uvredljivom sadržaju koji je ostvaren u obrani nekog prava ili zaštiti opravdanih interesa, osim ako iz načina izražavanja i drugih okolnosti jasno proizlazi da se radi o ponašanju koje je imalo cilj samo škoditi nečijoj časti ili ugledu. Kao što je prethodno već bilo navedeno, inkriminirani dopis je bio reakcija privatne tužiteljice na navode iz prijedloga privatnog tužitelja kao ravnatelja DZIV-a za razrješenje okrivljene s dužnosti pomoćnice ravnatelja, koji su bili i jedan od razloga za njeno razrješenje. Prema tome, okrivljena je inkriminirani uvredljivi navod očito iznijela u obrani svoje časti i ugleda te prava iz radnog odnosa, a iz cjelokupnog sadržaja inkriminiranog dopisa te okolnosti pod kojima je isti nastao ne proizlazi da joj je cilj bio isključivo naškoditi ugledu i časti privatnog tužitelja.

Analizirajući sve inkriminirane navode u kontekstu cjelokupnog sadržaja dopisa u kojem su iznijeti te okolnosti koje su prethodile sastavljanju istog, ovaj sud je ocijenio kako je cjelokupan sadržaj inkriminiranog dopisa iznijet u obrani prava i interesa privatne tužiteljice, a ne s isključivim ciljem da naškodi časti i ugledu privatnog tužitelja. Inkriminirani dopis ne sadrži niti jedan navod koji bi se odnosio na privatnost privatnog tužitelja, već isključivo na njegovo obnašanje funkcije ravnatelja DZIV-a, a uputila ga je na adrese nadležnih državnih tijela za koja je smatrala da trebaju biti upoznati s načinom na koji privatni tužitelj obnaša tu svoju funkciju.

Slijedom svega navedenog, ovaj sud je okrivljenu temeljem čl.453 toč.3 ZKP/08 oslobodio optužbe jer nije dokazano da je počinila djela za koja je optužena.

Budući da je okrivljena oslobođena optužbe, to je temeljem čl.149 st.3 ZKP/08 odlučeno da je privatni tužitelj obvezan naknaditi troškove kaznenog postupka iz čl.145 st.2 toč.1-6 ZKP/08, nužne izdatke okrivljene te nužne izdatke i nagradu njenog branitelja.

OPĆINSKI KAZNENI SUD U ZAGREBU

26. siječnja 2015.g.

ZAPISNIČAR:

Jasminka Popović v.r.

S U D A C:

Marijan Bertalanič v.r.

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke imaju pravo žalbe u roku 15 dana po primitku otpravka iste. Žalba se podnosi u 3 primjerka ovom sudu, a o žalbi odlučuje Županijski sud u Zagrebu.

Za točnost otpravka ovlaštena osoba
Snježana Perišić

